

Zatím RVE nepláče nad letošní mírnou zimou, a určitě na nás opět něco vymyslí. Já jen žasnu, že při stále stejné ploše domu a neměnném počtu dvou lidí, každý rok doplácím o tisíce víc. Nedá se nic dělat, leda přejít na levnější zdroj tepla?

V tu chvíli jsem si vzpoměla, jak jsme topili uhlím. Byla to špinavá , těžká práce a i ostatní věci kolem byly náročné. Někdy v šedesátých letech, jeden den v létě můj tatínek řekl: děti vybereme saze z komína. V tu chvíli si můj starší bratr vzpoměl, že musí ke kamarádovi pro úkol.

Tak jsme se s tátou vydali sami do sklepa. Sednul si na schod, já jsem podala šroubovák a škopek, otevřel dvířka a byl to zázrak. Saze se sypaly, rychle a stále, nešlo to zastavit. Byly černé, lehké, mastné a bylo jich hodně, nestačila jsem vůbec měnit nádoby. Během pár vteřin seděl po pás zasypán a já se dusila smíchy. Pak si kajícně uvědomil, že saze nevybíral léta a v komíně byl asi dvoumetrový sloup k nejnižší zděři.

Další akci jsme provedli za pár dní, kdy jsme usoudili, že je v kuchyni staré linoleum. Než přišla máma z odpolední, tak tam bylo krásné, moderní PVC. Moc nás nepochválila, ale nakonec to strávila.

Potom se na všech domech zasekávaly venkovní pojistky . Když bylo vše hotovo a zapucováno, tak se nám nechtělo míchat odpovídající odstín a nabarvili jsme pruh 3 X 1 metr světlejší barvou. Měsíc předtím rodiče nechali udělat na celém domě krásný a moderní břízolit.

Maminka šla z práce a už od rohu Budovatelské na ni šly mdloby , tátu a mě málem zabila. Pak už se bála chodit na odpolední, co zase vymyslíme. Tak jsme si připíchli terč na štafle a tatínek mě a bratra učil střílet ze vzduchovky. Potom šel česat třešně a nedopadl dobře. Ještě ten rok jsme spolu vymalovali a rozbili přitom dvě okna. Vybetonovali jsme chodník na dvoře. Natřeli vzorně gumoasfaltem střechu a už nikdy se nám původně dobrý úmysl nezvrhnul v malér. A tak tyto dny vzpomínám na svého tatínka - dožil by se 90 let. Naučil mě přitloukat hřebíky a natírat cokoli, lézt po stromech, opravit pojistky, podávat náradí, štípat dříví a sekat kosou. Odvezl mě na opožděnou přísahu za vojáčkem do Brdských lesů, i když tu na nás mířili zbraněmi cizí vojáci.

Naše Kosmonosy

Napsal uživatel Jana Tichá
Úterý, 28 Únor 2012 00:00

Bylo nám spolu dobře a miloval svoje vnoučata. Tati vzpomínám ráda a usměvem.

Honza